

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑ την μακρά συνομιλία -συνέντευξη που είχε προχθές ο Έλληνας πρωθυπουργός με καταξιωμένο τηλεπαρουσιαστή και ένα από τα συμπεράσματα που έβγαλα ήταν ότι υπήρξε μπροσενενόνη μεταξύ τους...

...**ΕΝΩ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ** και χειρότερο το γεγονός ότι ο Έλληνας πρωθυπουργός εξακολουθεί να σερβίρει φύκια για μεταξωτές κορδέλες, να δικαιολογεί τα ψεύδη και τις κολωτούμπες του ως αναγκαστικές και τίμιες εναλλαγές. Αγνοώντας το γεγονός ότι **ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΓΙΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ, ένας που ψεύδεται ίτε ψεύδεται τόόσο αναισχυντα**, ή είναι τόσο στραβός ώστε να μη βλέπει πως αυτά που λέει είναι **ΑΔΥΝΑΤΟΝ** να πραγματοποιηθούν.

ΚΙ' ΑΚΟΜΑ όταν είναι ανίκανος να επιλέξει σωστούς υπουργούς, παραδίδοντας τα ηνία της χώρας και την τύχη των πολιτών στα χέρια επιζήμιων συνεργατών. Οι οποίοι, αφού φόρτωσαν δεκάδες δισεκατομμύρια στην πλάτη του λαού, χαρακτηρίζονται απλώς ως λάθη εκ μέρους του ίδιου του πρωθυπουργού. Ο οποίος δεν δείχνει καμιά διάθεση να πληρώσει γι' αυτά τα λάθη αλλά **ΑΠΑΙΤΕΙ** να θεωρηθούν δικαιολογημένα.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ μάλιστα και τις γνωστές δηλώσεις του στην βρετανική εφημερίδα, στις οποίες ανέφερε μεταξύ άλλων ότι: "Το σχέδιο Βαρουφάκη για παράλληλο σύστημα πληρωμών ήταν τόσο ασαφές που δεν άξιζε καν να μιλήσουμε για αυτό!

ΜΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟ απ' όσα έλεγε ο κ. Βαρουφάκης ήταν σαφές, κύριε πρωθυπουργέ. Ουδέν κατά την γνώμη πολλών. Πλήν εκείνων που τον άκουγαν και τον θαύμαζαν, έστω και χωρίς να καταλαβαίνουν αυτά που έλεγε, όταν εμφανιζόταν, σχεδόν μέρα - παρά μέρα, στο πρόγραμμα του Παπαδάκη. Μεταξύ τους, καθώς φαίνεται, ι' αυτός που τον υπουργοποίησε!

Ταμπέλα... εξυπηρέτησης, αλλά και καυστικού χιούμορ, ανπιληπτό από Μυτιληνιούς, σε μια όμορφη πλαζ του νησιού, όπου βρέθηκα προχθές, μετά την εγγραφή μιας ραδιοφωνικής συνομιλίας μου με δυό εξαίρετες συναδέλφους. Για γνωστούς και φίλους στο τηλεφωνό μου ισχύει ο ίδιος αριθμός που έχω στην Αυστραλία

Ο θάνατος της Ζωής κι οι θεατρικές συμπτώσεις

ΜΠΟΡΕΙ και να σας φανεί φτιαχτή, είναι όμως πέρα ως πέρα αληθινή, αυτή η αλληλουχία συμπτώσεων που συνδέται τόσο με ένα θεατρικό τού Πιραντέλο, όσο και με το γεγονός ότι πέρασα κι' ο ίδιος τουλάχιστον 20 χρόνια με έντονη συμμετοχή σε τριάντα (30) έργα του Παροικιακού Θεάτρου μας. Ένα εκ των οποίων με συμπρωταγωνιστές μου τον αείμνηστο Λάμπη Πασχαλίδη και την Αθηνά Ζέγκλη, σημείωσε ένα ακατάριπτο ως τώρα ρεκορ θεατών. Συγκεντρώνοντας 1350 σε **ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ** στο (επίσης... αείμνηστο) Ελιζαμπεθαν Θέατρο του Σύνδνεϋ, 1350 **ΘΕΑΤΕΣ** Κάτι που ουδέποτε έγινε πριν και ούτε επαυλήφθηκε έκτοτε.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΑ στην Αυστραλία, κατά το

πρώτο ήμισυ της δεκαετίας του '60 και έχοντας πάθος στην παρακολούθηση θεατρικών παραστάσεων έσπευσα στα λίγα 24ωρα που παρέμεινα στην Αθήνα, πριν την επιβίβασή μου στο "ΠΑΤΡΙΣ" να παρακολουθήσω με δύο καλούς μου φίλους, την παράσταση του έργου **ΑΠΟΨΕ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΥΜΕ**, από τον θίασο Δημήτρη Μυράτ και Βούλας Ζουμπουλάκη. Συμμετήχε, μεταξύ άλλων σπουδαίων ηθοποιών και η **Ζωή Φυτούση** που σ' αυτές τις παραστάσεις πρωτοερμήνευσε από σκηνής το τραγούδι "Ο ταχυδρόμος πέθανε". Όπως και άλλα κομμάτια του Χατζηδάκι.

ΟΙ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ αρχίζουν από τον πρώτο γυρισμό μου στην Ελλάδα που χρειάστηκε να περάσουν τρεις (3) δεκαετίες, πρὶν τον αποφασίσω, λόγω της γνωστής σε πολλούς, φίλους και γνωστούς αδικαιολόγητης απέχθειάς μου στα... αεροταξίδια. Με το πάτησα, σῶος και αβλαβής μαζί με το στερνοπαίδι μου στην Αθήνα και θέλοντας να παραμείνω εκεί για λίγες ημέρες μέχρι να βρώ το κουράγιο ν' αντικρύσω όσους και όσα είχα να

ιδῶ τόσα χρόνια, το πρώτο που έκανα ήταν ν' αναζητήσω θεατρικές παραστάσεις.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ που υπήρχαν λόγω καλοκαιριού, ήταν και η πιό κοντινή μου σε θέατρο της Πλάκας. Όπου δίνονταν οι παραστάσεις του έργου **ΑΠΟΨΕ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΥΜΕ**, από το «Αμφι-θέατρο» του **ΜΕΓΑΛΟΥ** (μ' όλη τη σημασία της λέξεως) θεατράνθρωπου, **Σπύρου Ευαγγελάτου** και της **Λήδας Τασσοπούλου**, τους οποίους είχα την τύχη να γνωρίσω και να συναναστραφώ, κατά την διάρκεια της μοναδικής επίσκεψής τους στην Αυστραλία.

ΤΟ ΕΡΓΟ, τούτη τη φορά είχε διασκευαστεί από τον Ευαγγελάτο διαφορετικά, σε σχέση με την διασκευή του Μυράτ και άρεσε τόσο πολύ στην 11χρονη κορούλα που με συνόδευε, ώστε να μου ζητάει να το ανεβάσουμε μόλις επιστρέψουμε στο Σύνδνεϋ και να λάβει μέρος και η ίδια στις παραστάσεις του. Κάτι που δεν έγινε όμως.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ, που έχασε την Λήδα του πριν 12 χρόνια και αργότερα κι ένα γυιό του, πέθανε στην αρχή αυτού τού έτους που ξαναποφάσισα, σπρωγμένος πάλι από την ίδια θυγατέρα, να ξαναεπισκεφτώ μαζί της την Πατρίδα. Όπου, λες και με περίμενε, για να εγκαταλείψει τα εγκόσμια αξέχαστη φωνή της πρώτης παράστασης τού "Απόψε Αυτοσχεδιάζουμε"! **Η 83χρονη πλέον Ζωή Φυτούση**. Που πάντα θ' ακούγεται, να τραγουδά:

*Ποιος θα σου δείξει αγάπη μου
που 'ναι του ονείρου ο δρόμος
αφού πεθάναμε μαζί εγώ κι ο ταχυδρόμος;*

Για να χαίρονται οι... χαρούμενοι

ΣΤΑ ΝΕΑ εξ' Αυστραλίας είδα να προβάλεται και το γεγονός της ανακάλυψης (και επιτυχεστάτων δοκιμών) ιατροφαρμακευτικής μεθόδου, χάρη στην οποία θ' αποφεύγεται η μετάδοση τού ιού τού AIDS κατά την σεξουαλική πράξη μεταξύ ανδρών, γνωστών ερωτικών προτιμήσεων...

...**ΚΑΘΩΣ** όμως διάβασα την **σπουδαία** αυτή **είδηση στα πεταχτά** δεν κατάλαβα καλά, μπορεί και να μη διευκρινίζεται επαρκώς σε ποιά από τις δύο... ενδιαφερόμενες πλευρές εφαρμόζεται η μέθοδος που προφυλάσσει από την μετάδοση τού AIDS. Στην από πάνω, ή στην από κάτω;